

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 81**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Kära.

Tack för ditt kära brev. Jag har mycket känt på mig i dessa dagar och mycket ha utän du tänker om allt som hunder och sker. Det vällte vara förförligt i Ryssland, att de nu mövda juder där tror jag helt och hållet är regeringens pol. man vill ställa till svårigheter för Witte. Ja Witte är ju själv regeringens. Men i alla fall att använda sådana medel, att släppa lös vilddjuret i människans med berödt mod. Och vilddjuret finns alltid inom oss. Det är alltid färdigt till plundring mod och all slags grymhet. Det är minnsam inte mycket med oss.

Så eget ate Mattisonen Ruen och helrade på sig. Men det är nå eget, att de alls inte förstå ate de ha gjort oss något. Det är bara vi, som ha gjort de en all möjlig pinsa och förtret. Det är ju omöjligt att döma om Bastriens artiklar att man inte vet hur förhandlingarna stodo förut. Jag tror emellertid att de gingo ut på att när utrikesminister skulle ha någon makt öfver de ryska Rensuberna, att han skulle ha rätt att upprätta, afsätta en, som skötte sin befattning på ett sätt, som kunde ha skuffat oss Ruz på halvan t. ex. borde ju ha varit självklart. Parmanämen ville ha den liksom exklusivt monark och fria från svensk öfvermakt som en rysk präst eller monark domare naturligtvis varit det. Detta kunde ju inte gå an. Men en artikel var mycket de och det var att Ruzen skulle heta Sveriges och Ruzens Rening alltid. Det var väl bara af bekvämlighet skäl, men det var en rensam sak. Bastriens gjorde emellertid mycket de som afbröt förhandlingarna och ensam satta sig enot et helt folks brinnande önskan. Det var alltför oförmodigt. Han skulle ha det för fördraget göras färdigt och sedan fördraget saken för riksdagen. Då hade folkvilja Ruzen mot folkvilja. Slutet hade troligen blifvit detsamma, men när ställning hade varit finare.

